

A Bokor elmúlt évei kérdőző látásmóddal

**A szép és kedves képek MÖGÖTT
mi a súly, mi a fedezet?**

Hiszek! A kevesek
egymásba tett
kezében,
A testvérszóban,
a bajtársmarokban...

Minden szép, minden jó, minden nagyszerű...

Szabad-e kicsit a képek mögé is nézni? Néhány szempontot megragadva igényes elgondolkodásra hívni?

- Mások **szolgálata** és a „szeretjük egymást” alkalmak aránya?
- A vállalási táblázatban rejlő erő.
- Adás? Lehetne inkább „**osztózás**”?
- Szellemi élet? Épül a világnál konstruktívabb gondolkodásmód?
- Beidegződések vagy vérkeringés? Valódi közös döntéshozások?
- Közösségteremtés, pasztoráció? Túlélés versus küldetéstudat?
- **Békességteremtés** és egyéb társadalmi hatások?
- A mai Bokor profilja? Célja? „Összebújni”? Identitás-tisztázás.

Egészében: „**helyén**” van-e a Bokor?

És: **fejlődik-e** a Bokor? **Miben több idén, mint tavaly?**

Arányok...

Nagyon jók ezek a “**Szeretjük egymást**” alkalmak: Bokor-Újév, Bokor-Húsvét, Bokor-foci, Bokor-Nagytábor, KVT, stb.

- De ha az évenkénti képeskönyvből kivennénk a Bokor belső programjait, akkor az éves beszámoló hány százaléka maradna meg?
- Ha az életünkből csak azt vennénk számba, **amivel a családon, közösségen, baráti körünkön KÍVÜLRE szolgálunk**, mennyi maradna?
- És ha azt vennénk számba, **ami többlet a múlthoz képest**, amit tegnap, tegnapelőtt és tavaly még nem csináltunk, mennyi maradna?

Csak arányok kérdése? A magja, az identitás nem tűnt el?
„Egység a lényegben...” – de szavakon túl, mi is ma a „lényeg”?

A vállalási táblázat

Imponáló méretű papír, még a fényképen nézve is.

Vajon **milyen a munkaév végén a mérlege?**

- Az általános címszavakhoz konkrétumok: **határidő, minőségi mércék, felelősség és következmény, utólagos számvetés is kapcsolódik?**
- Vajon ha leszámítjuk, hogy ki-ki beírta, amit az elmúlt években is csinált, mennyi maradna a nagy táblázatból?
Mi az, amiben több a Bokor, mint egy-két évvel ezelőtt?
- Akad persze azért egy-két újdonság. Pl. fiatal lányok börtönlátogatást vállaltak. 😊 Hát...

Adás

Már évekkel ezelőtt elhangzott egy jobb fogalom: “**osztozás**”.

- Aki ad, az átnyújtja, utalja, és akár készen is van ezzel.
- **Aki osztzik, az részt vesz, tervez, közös felelősségben és hosszú távon előrenézve építkeznek.** (Nem is nagyon tudja magát elkülöníteni.)

Szépek a számok, a forint-milliók. És **mit mutatnának összehasonlításban?** Az évek során növekvő? Csökkenő?

Vagy azzal **összehasonlítva**, hogy egy év alatt például nasira vagy benzinre mennyit költenek a Bokorhoz tartozók?

A Bokor mekkora hányada vesz részt ebben?

Lehet, hogy összefüggésekben nézve is lelkesítő lenne a kép, de igazi áttekintés nélkül egy tükör csak önnyugtató játékszer.

Szellemi élet

- Az **ifjúság** útkereső? A jövő felé vivő elképzelések fő kitermelője? Mi az, ami a borkorbeli **20-35 évesek** felől fajsúlyos, megszülető termés, **ami a Borkor korábbi évtizedeihez képest új, radikális, vérpezsdítő gondolat?**
- A **Gyökér közösség**, amely elvileg a Borkor szellemi kisugárzó központja, milyen koncepciókat dolgozott ki és terjesztett az elmúlt két évtizedben? És a **munkacsoportok** termelnek gondolatokat? Ezeket megforgatja a Borkor? **Alakulnak-e koncepciók, profi színvonalú szellemi munka, élénk (internetes stb.) szellemi vérkeringés, rugalmas és teljes részvételű belső döntéshozás**, amelyek alapján közös akciók lehetségesek például pasztorációban vagy közéleti problémákban, másfelől életképes belső cserekereskedelem, egymást támogatás együttműködés-szövédékként (nem alkalmi segélyként), megint másfelől egyéb lehetőségek...?

Szellemi élet (folyt.)

...Vagy inkább önigazoló kitérések a kihívások előtt, amelyek megoldatlansága a jövőben csak még inkább nyomasztó lesz?

- Egyfelől pl. a békességteremtés az alapelvek között és „Bizalom” című Bokor-ünnep. Másfelől: konfliktus-megoldási képtelenségek, érzelmi önismeret hiánya stb. A valóságos élethelyzetekben jólneveltségnél jóval többre lenne szükség.
- **A Bokor lehetőleg csak a saját hangját hallgatja.** Ha hívunk is külső előadót, akkor csak olyanokat, akiknek a szavai minket tükröznek, akik nagyon hasonlót gondolnak, mint mi, akik véletlenül sem megingatnak vagy kritizálnak, hanem csakis erősítenek. Akikkel eleve rezonálunk.
- A Bokor elég önmagának és megvédi magát a nyugtalanító szembesítésekétől? **Szellemi gettó?**
- **Van-e a fáklya-erejű sajátos (közösségi) életmodellünk?**

Pasztoráció

- A Bokor legjobb kiadványa (valójában egynéhány ember hősie erőfeszítése), az **Érted Vagyok**, 20 év alatt gyakorlatilag semmivel sem növelte (öregedő) olvasótáborát, néhány száz emberhez jut el. (Olyan világban, ahol például egy „névtelen” ember nyár közepén írt másfél oldalnyi gondolatmenetet az interneten, és két hét alatt 70 000 ember olvasta, maguk az olvasók küldik tovább.)
- A **BTV** az utóbbi évek legragyogóbb kezdeményezése. Létrehozója félévek óta hiába könyörög a Bokor különböző fórumain, hogy a szerkesztői munkához segítséget kér.
- Mit mutatnak a hiteles(!) adatok: **hányszorosára duzzadt a Bokor az elmúlt két évtizedben?** Vagy netán még a régiek megtartása sem igazán sikerült? És van-e világos hang, amely nem csak azokban keresi a hibákat, akik elmentek? Csak egy példa: a „**Baracskások**” nagy része miért nem tartja magát Bokor-tagnak? Lesz erről egyszer nyitott megbeszélés?

Társadalmi hatás

- A társadalmi problémákkal mit kezdünk? A kiszolgáltatott rétegek, a megélhetés-rabszolgaság, stb.? A „pártokrácia” kritikája? Egyház szembesítése saját eszményeivel? Itthoni és külföldi civil és alternatív szerveződésekkel kölcsönösen inspiráló kapcsolatok, együttműködések? Klíma-bajok, stb.?
- A rendszerváltás után nem sokkal a Bokor tagjainak nagy része egyértelműen visszahúzódott a társadalmi aktivitástól.
Így fogalmazható: „Csak az ér meg energiát és áldozatot, ami karnyújtásnyira van, ami saját egyéni életünk körében van.”
- Lehet-e erről önigazolás nélkül, mélyre nézően beszélni? Elsősorban talán arról, hogy a hajdani **“immanens remény”, az emberi áldozatkészség fontos forrása sérült bennünk. Ha így van, akkor elemi érdekünk tudatosítani ezt és gyógyulni.**
Esetleg lehet-e beszélni arról, hogy a Bokor hajdani vezetője talán úgy „hajtotta a lovat”, hogy közben fal előtt állt vele - és ő maga is szenvedett az „inkompatibilis” kérdésektől?

A mai Bokor profilja elsősorban a család

- A tényszerű gyakorlatban meghatározó a megélhetési kényszer, a család eltartása, a gyerekek jövőjének biztosítása.
- Időbeosztás, erőforrás-felhasználás, életszínvonal, munka-vállalás, gondolkodásmód tükrében úgy tűnik, hogy a mai Bokor életének lényege a család-központúság. Ez szép dolog, de ilyesmiről Jézus egyáltalán nem beszélt kiemelten.
- Ha **a prófétai és a kispolgári** élettípust két szélső pontnak tekintjük egy skálán, a mai Bokor milyen életmozzanataiban áll közel inkább az egyikhez, melyekben inkább a másikhoz?
- **A mai Bokor talán akkor kerülhet összhangba önmagával, ha „evangéliumi eszményeket képviselő közösség” helyett egyszerűen „családos keresztény közösség”-nek tekinti magát?**

Lehet-e fontos kérdéseket...

hárítás nélkül, igényes elgondolkodással megbeszélni?

- Mások **szolgálata** és a „szeretjük egymást” alkalmak aránya?
- A vállalási táblázatban rejlő erő.
- Adás? Lehetne inkább „**osztás**”?
- Szellemi élet? Épül a világnál konstruktívabb gondolkodásmód?
- Beidegződések vagy vérkeringés? Valódi közös döntéshozások?
- Közösségteremtés, pasztoráció? Túlélés versus küldetéstudat?
- **Békességteremtés** és egyéb társadalmi hatások?
- A mai Bokor profilja? Célja? „Összebújni”? Identitás-tisztázás.

Mi felé megy a Bokor? Van iránya? Halad?